

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji w zakresie, w jakim dotyczy usług z klasy 35;
- obciążenie OHIM kosztami postępowania.

Podniesione zarzuty

- Naruszenie art. 8 ust. 1 lit. b), art. 64 i 76 rozporządzenia nr 207/2009.

Skarga wniesiona w dniu 13 stycznia 2015 r. – Costa/Parlament**(Sprawa T-15/15)**

(2015/C 081/34)

*Język postępowania: włoski***Strony**

Strona skarżąca: Paolo Costa (Wenecja, Włochy) (przedstawiciele: adwokaci G. Orsoni i M. Romeo)

Strona pozwana: Parlament Europejski

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- Stwierdzenie, że decyzja przewodniczącego Parlamentu Europejskiego z dnia 11 listopada 2014 r., doręczona w dniu 28 listopada 2014 r., jak również wszystkie wcześniejsze, późniejsze i związane z nią akty prawne są nieważne i niebyły zgodnie z art. 263 TFUE i 264 TFUE;
- obciążenie Parlamentu całością kosztów postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Niniejsza skarga jest skierowana przeciwko decyzji przewodniczącego Parlamentu Europejskiego nr 318 189 z dnia 11 listopada 2014 r., mającej na celu zawieszenie wypłaty emerytury skarżącego począwszy od czerwca 2010 r. oraz odzyskanie kwot wypłaconych w okresie od lipca 2009 r. do maja 2010 r.

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi dwa zarzuty.

1. Pierwszy zarzut dotyczący naruszenia norm prawnych, naruszenia przepisów dotyczących zwrotu kosztów i diet posłów do Parlamentu Europejskiego, jak również naruszenia art. 12 Regolamentoo per gli assegni vitalizi dei deputati italiani (rozporządzenia w sprawie dożywotnich świadczeń włoskich deputowanych).
  - W tym względzie naruszony został art. 12 ust. 2a lit. v) rozporządzenia w sprawie dożywotnich świadczeń włoskich deputowanych, do którego odsyłają przepisy dotyczące zwrotu kosztów i diet posłów do Parlamentu Europejskiego, ponieważ został on niesłusznie powołany celem zawieszenia wypłaty emerytury w odniesieniu do stanowiska prezesa organu zarządzającego portem w Wenecji.
  - Ponadto, stanowisko prezesa organu zarządzającego włoskim portem nie mieści się w zakresie stosowania art. 12 ust. 2a lit. v) rozporządzenia, ponieważ stanowisko to, jak przyznał Trybunał Sprawiedliwości w wyroku z dnia 10 października 2014 r. (C-270/13), obejmuje pewien stopień specjalizacji opartej wyłącznie na kompetencjach zawodowych wykazanych przez kandydata w sektorach ekonomii i transportu, ponieważ jest pozbawione jakiegokolwiek związku z polityką, nie jest związane z jakąkolwiek nominacją rządową i nie obejmuje wykonywania jakichkolwiek funkcji politycznych.
2. Drugi zarzut dotyczący naruszenia traktatów i norm prawnych, naruszenia art. 4, 6 i 15 TUE, naruszenia art. 1 protokołu do europejskiej Konwencji o ochronie praw człowieka i podstawowych wolności w obszarze ochrony własności, naruszenia zasady uzasadnionych oczekiwań i naruszenia zasady dobrej wiary.

- W tym względzie, art. 4 i 13 TUE, które zobowiązują Parlament Europejski, jak i inne instytucje, do ochrony w każdym wypadku powstałych sytuacji uzasadnionych oczekiwań w ramach wspólnotowego porządku prawnego przez każdy z podmiotów, który się nań składa.
- Ponadto, naruszone zostały zasady ochrony uzasadnionych oczekiwań i dobrej wiary; chodzi o ogólne i podstawowe zasady prawa Unii Europejskiej, uznane i potwierdzone w orzecznictwie Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej, który zawsze zobowiązuje do ich poszanowania w wypadku żądania zwrotu kwot wypłaconych jednostce w dobrej wierze.
- Wreszcie, naruszony został art. 1 protokołu do europejskiej Konwencji o ochronie praw człowieka i podstawowych wolności w obszarze własności, do którego odsyła art. 6 TUE i który ma taką samą wartość prawną jak przepis traktatu, w zakresie, w jakim ustanawia zasadę ochrony uzasadnionych oczekiwań powstałych u jednostki co do istnienia wobec niej prawa do wierzytelności i prawa do słusznego pobierania tej wierzytelności.

Skarga wniesiona w dniu 15 stycznia 2015 r. – Włochy/Komisja

(Sprawa T-17/15)

(2015/C 081/35)

Język postępowania: włoski

Strony

Strona skarżąca: Republika Włoska (przedstawiciele: P. Gentili, avvocato dello Stato i G. Palmieri, pełnomocnik)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności ogłoszenia o konkursie otwartym EPSO/AD/294/14 – Administratorzy (AD 6) w dziedzinie ochrony danych;
- obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi siedem zarzutów.

1. Zarzut pierwszy dotyczący naruszenia art. 263, 264 i 266 TFUE

- Komisja nie zastosowała się do wyroku Trybunału w sprawie C-566/10 P, w myśl którego za niezgodne z prawem uznaje się ogłoszenia o konkursach, które ograniczają do angielskiego, francuskiego i niemieckiego języki, które uczestnicy konkursów otwartych Unii Europejskiej mogą wybrać jako drugi język.

2. Zarzut drugi dotyczący naruszenia art. 342 TFUE oraz art. 1 i 6 rozporządzenia nr 1/58

- W tym względzie strona skarżąca podnosi, że, zawężając do trzech języków możliwość wyboru drugiego języka przez uczestników konkursu otwartego Unii Europejskiej Komisja ustanowiła w rzeczywistości nowy system językowy instytucji, naruszając w ten sposób wyłączne kompetencje, jakimi w tej dziedzinie dysponuje Rada.

3. Zarzut trzeci dotyczący naruszenia art. 12 WE (obecnie 18 TFUE), art. 22 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej; art. 6 ust. 3 TUE; art. 1 ust. 2 i 3 załącznika III do regulaminu pracowniczego urzędników; art. 1 i 6 rozporządzenia nr 1/58; art. 1d ust. 1 i 6, art. 27 ust. 2 i art. 28 lit. f) regulaminu pracowniczego urzędników

- Strona skarżąca twierdzi w tym względzie, że ograniczenie językowe zastosowane przez Komisję jest dyskryminujące, gdyż przytoczone wyżej postanowienia zakazują nakładania na obywateli Unii lub urzędników instytucji ograniczeń językowych, które nie są (bądź jeszcze nie są) w sposób ogólny i obiektywny uregulowane w regulaminach tych instytucji, o których mowa w art. 6 rozporządzenia nr 1/58; postanowienia te zakazują także wprowadzania takich ograniczeń, o ile nie jest to uzasadnione konkretnym i uzasadnionym interesem danej służby.